

teriale »Vejledning for anholdte og varetægtsfængslede« og »Vejledning om afsoning af frihedsstraf«. Som noget nyt vil de nye udgaver indeholde målrettet information til de pårørende baseret på de oftest stillede spørgsmål fra den ovenfor nævnte telefonrådgivning.

Spm. nr. S 711

Til socialministeren (1/12 2000) af:

Jann Sjørnsen (KRF):

»I hvilket omfang er forslagene fra Socialforskningsinstituttets rapport »Forældre i fængsel« fra 1999 blevet ført ud i livet, og er der på anden måde fulgt op på forslagene?«

Begrundelse

Spørgeren er særligt interesseret i at få at vide, hvilke tiltag Socialministeriet har gennemført for at hjælpe børn med forældre i fængsel, jf. også Folketingets vedtagelse (V 11) fra forespørgselsdebatten om socialt truede familier (F 10) i folketingsåret 1999-2000 om at sikre bedre vilkår for børn og unge med forældre i fængsel.

Svar (12/12 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen): Socialforskningsinstituttets rapport, »Forældre i fængsel« 1999:5, indeholder en række forslag til mulige initiativer, der sigter på at reducere de u hensigtsmæssige virkninger, som en fængsling har for de pårørende. Initiativerne sigter bl.a. på at sikre en bedre og mere målrettet indsats over for børnene når en forældre, de har tæt tilknytning til, fængsles.

Forslagene vedrører både Justitsministeriets og Socialministeriets områder.

Det bemærkes i den forbindelse, at spørgeren har stillet et enslydende spørgsmål nr. S 710 til Justitsministeriet.

Socialministeriets besvarelse vedrører de punkter, der primært hører under ministeriets ressort.

Kontaktpersonordning

Rapporten foreslår en kontaktpersonordning for børn, der er anbragt eller bliver anbragt uden for hjemmet.

Efter § 57 i serviceloven er der en klar og tydelig forpligtelse for kommunerne til at sørge for at kontakten mellem forældrene og barnet eller den unge holdes vedlige. Den forpligtelse gælder uanset om forældrene er i fængsel eller ej. Til dette formål kan kommunerne anvende servicelovens § 40, stk. nr. 7, hvorefter der kan udpeges en fast kontaktperson for et barn eller en ung.

Hertil kommer, at der med lovændringerne om særlig støtte til børn og unge, jf. lov nr. 466 af 31. maj 2000, er indført en regel om støtteperson til forældre til anbragte børn og en mulighed for at udpege en kontaktperson til en hel familie. Også disse initiativer vil kunne anvendes af kommunerne med henblik på at sikre, at anbragte børn af forældre i fængsel bevarer kontakten til forældrene. Der henvises i denne forbindelse også til forarbejderne til lov nr. 466 af 31. maj 2000 om styrkelsen af den særlige støtte til børn og unge med særlige behov, jf. også Folketingets vedtagelse (V 11) fra forespørgselsdebatten om socialt truede familier (F 10 i folketingsåret 1999-2000).

Endvidere skal det nævnes, at Socialministeriet i løbet af ganske kort tid forventer at udsende en revideret vejledning om servicelovens regler om særlig støtte til børn og unge. I vejledningen fokuseres særligt på ændringerne som følge af lov nr. 466 af 31. maj 2000 om styrkelse af den særlige støtte til børn og unge med særlige behov. Der vil senere blive foretaget en mere gennemgribende revision af vejledningen, hvor de mere specifikke problemstillinger, som der har vist sig et behov for at behandle mere indgående, vil blive medtaget, herunder bl.a. indsatsen overfor børn af forældre i fængsel.

Åben anonym rådgivning

Rapportens forslag om en åben anonym rådgivning må også ses i forhold til den generelle kommunale indsats over for vanskeligt stillede børn og unge. Efter servicelovens § 5, stk. 2, skal forældre som børn og unge, der alene søger rådgivning, kunne modtage denne anonymt og som et åbent tilbud. Der er dog ikke noget krav om telefonrådgivning.

Socialministeriet har gennem udgivelse af lærebogen »Anonym rådgivning af børn og unge – om telefonrådgivning, opsøgende socialt arbej-